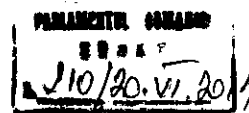

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată "*Lege privind statutul artistului*", inițiată de doamna deputat PP-DD Liliana Mincă împreună cu un grup de deputați PP-DD (Bp. 862/2013).

I. Principalele reglementări

Prin această inițiativă legislativă se propun, în principal, unele măsuri de reglementare a statutului artiștilor interpreți sau executanți și măsuri privind sistemul de protecție a dreptului de autor și a drepturilor conexe acestuia.

De asemenea, în mod corespunzător prevederilor „Legii privind statutul artistului”, se propune completarea unor dispoziții ale:

- *Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare* (se intervine asupra atribuțiilor ORDA);

- *Legii nr. 504/2001 a audiovizualului* (în ceea ce privește obligațiile ce le revin utilizatorilor de a afișa pe site-urile proprii formatul stas în program excel a declarării playlistelor de utilizatori către O.G.C.– uri și

afișarea lunară a playlistelor pe site-urile proprii ale utilizatorilor pe bază de user name și de parolă, precum și formatul stas în program excel al declarării sumelor plătite lunar de utilizatori către O.G.C. – uri, inclusiv a penalităților).

II. Observații

1. Potrivit *Expunerii de motive*, inițiativa legislativă urmărește să reglementeze statutului artistului, însă ea nu conține argumente de natură să fundamenteze necesitatea acestui demers legislativ.

Astfel, evidențiem faptul că, potrivit art. 31 alin. 1) lit. a) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, instrumentul de prezentare și motivare trebuie să conțină informații cu privire la cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse.

Mai mult, *Expunerea de motive* în discuție nu respectă prevederile art. 32 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, conform cărora documentele de motivare se redactează într-un stil explicativ, clar, folosindu-se terminologia proiectului de act normativ pe care îl prezintă.

Deși titlul vizează statutul artiștilor interpreți sau executanți, conținutul propunerii este în total dezacord cu acesta, incluzând în proporție covârșitoare dispoziții cu privire la toate categoriile de organisme de gestiune colectivă, prin elaborarea unor propuneri care au scopul de a aduce modificări substanțiale și nu de a completa legislația națională în vigoare.

De asemenea, semnalăm faptul că propunerea de față modifică, în fapt, în mod substanțial prevederile legii – cadru în domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe, respectiv *Legea nr. 8/1996*, și nu doar o completează, așa cum se pretinde la art. 31 al propunerii. Este cazul, în special, al textelor propuse cu privire la drepturile artistului interpret, la organismele de gestiune colectivă, la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA), ș.a.m.d.

În plus, contrar celor rezultate din instrumentul de prezentare și motivare sau titlul proiectului, semnalăm că soluțiile propuse vizează nu numai domeniul artiștilor interpreți sau executanți, ci întregul sistem de protecție a dreptului de autor și drepturilor conexe din *Legea nr. 8/1996*, prin intervențiile legislative care vizează domenii cum ar fi atribuțiile

ORDA, durata de protecție sau gestiunea colectivă a drepturilor patrimoniale conexe pentru artiștii interpreți sau executanți și a repertoriului declarat de artiști.

De asemenea, inițiativa legislativă cuprinde reglementări prevăzute parțial de *Decizia Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 217/2005 privind constituirea unor comisii* și de *Ordonanța Guvernului nr. 25/2006 privind întărirea capacității administrative a Oficiului Român pentru drepturile de autor*. Este cazul textelor propuse cu privire la Comisia națională de negociere și la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

Din punct de vedere al tehnicii legislative, considerăm că textul propunerii legislative încalcă numeroase norme în domeniu. Astfel, textul acesteia nu respectă prevederile art. 8 alin. (4) din *Legea nr. 24/2000*, conform cărora acesta trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil. Este cazul, în special, al textului propus cu privire la armonizarea cu legislația europeană (**art. 27**), la dispozițiile finale (**art. 31-33**), ș.a.m.d. În acest sens, propunerea trebuia să țină seama de prevederile art. 36 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*, potrivit cărora actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, clar și precis, care să excludă orice echivoc.

2. Soluțiile incluse în propunere stabilesc condiții discriminatorii atât între artiștii interpreți sau executanți, prin introducerea unei clasificări în funcție de studiile acestora, cât și între organismele de gestiune colectivă din toate domeniile de creație prin modificarea adusă prevederilor Legii nr. 8/1996 cu privire la organismele de gestiune colectivă care gestionează drepturile artiștilor interpreți sau executanți.

3. Menționăm că prevederile din cuprinsul propunerii intră în contradicție cu prevederile acquis-ului european pe care această lege le transpune în dreptul intern și încalcă în mod flagrant tratatele și convențiile internaționale din domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe la care România este parte. Astfel, sunt de menționat următoarele:

- artiștii interpreți sau executanți nu pot fi titulari de drepturi de autor, astfel cum prevede **art. 4** din propunere, ci doar de drepturi conexe dreptului de autor, fapt care este stabilit la art. 94 al *Legii 8/1996*, precum și în *Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de*

radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961, (Convenția de la Roma), la care România a aderat prin *Legea nr. 76/1998*;

- termenul „*drept conex*” nu există, tratatele și convențiile internaționale din domeniu, precum și directivele adoptate la nivelul Uniunii Europene consacrand exclusiv termenii de „*related rights*” sau „*neighbouring rights*”. Beneficiarii drepturilor conexe, prevăzuți atât în legislația națională, cât și în cea internațională sunt artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări ori execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, și organismele de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe. În conformitate cu prevederile legale naționale și internaționale, artiștii interpreți sau executanți au următoarele drepturi:

a) drept patrimonial exclusiv privind interpretarea sau execuția lor de a autoriza ori de a interzice fixarea, reproducerea, distribuirea, închirierea, împrumutul, importul în vederea comercializării pe piața internă, radiodifuzarea și comunicarea publică, cu excepția cazului în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată, punerea la dispoziția publicului, retransmiterea prin cablu;

b) dreptul la remunerație echitabilă pentru radiodifuzare și comunicare publică în cazul în care interpretarea ori execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;

c) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;

- definiția termenului „*fixare*”, propusă la **art. 7 alin. (2)**, precum și definiția artiștilor interpreți sau executanți (**art. 10 lit. a**) contravin dispozițiilor art. 3 lit. a)¹ din *Convenția de la Roma*, precum și prevederilor *Tratatului O.M.P.I. privind interpretările, execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996 (Tratatul OMPI)* ratificat de România prin *Legea nr. 206/2000* (art. 2 lit. a) și art. 2 lit. c)²);

- interzicerea cesionării drepturilor patrimoniale aparținând artiștilor interpreți sau executanți (**art. 9**) încalcă prevederile *Legii nr. 8/1996*, dispozițiile art. 5 alin. (1) din *Tratatul OMPI* și *Directiva 2011/77/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2011 de modificare a Directivei 2006/116/CE privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, care permit cesiunea drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți*;

¹ artiștii interpreți sau executanți sunt definiți ca fiind „*actorii, cântăreții, muzicienii, dansatorii și alte persoane care reprezintă, cântă, recită, declamă, joacă sau execută în orice alt mod opere literare sau artistice*”

² fixare - incorporarea de sunete sau de reprezentări ale acestora pe un suport care permite să fie percepute, reproduse ori comunicate cu ajutorul unui dispozitiv

- termenul propus la **art. 8 alin. (1)**, referitor la protecția drepturilor patrimoniale aparținând artiștilor interpreți sau executanți prevăzut în propunere, încalcă atât prevederile *Convenției de la Roma* (art. 14), ale *Tratatului OMPI*, cât și cele ale *Directivei 2011/77/UE*.

În acest sens, subliniem faptul că toate tratatele și convențiile internaționale, precum și acquis-ul european și legislația națională prevăd un termen limitat de protecție. Printr-o protecție nelimitată în timp, practic nici o interpretare sau execuție nu ar mai putea intra în domeniul public, fiind îngădit accesul publicului la bunurile culturale. În lipsa unui astfel de mediu, specific unei economii bazate pe cunoaștere, propunerile din respectivul proiect generează serioase repercusiuni din punct de vedere al educației, cercetării, dezvoltării, gradului de cultură, precum și a creativității, care este bazată pe bogăția "*domeniului public*". În plus, prin introducerea unei durate nelimitate de protecție pentru artiștii interpreți sau executanți nu s-ar aplica un tratament echitabil în raport cu ceilalți titulari de drepturi conexe, precum și cu titularii de drept de autor, creându-se grave inechități prin neoferirea unei protecții adecvate tuturor categoriilor de titulari de drept de autor și drepturi conexe. Totodată, dreptul de autor, care este principalul drept conferit de lege, are o durată limitată și este de neacceptat faptul că drepturile conexe, ca drepturi accesorii, să aibă caracter nelimitat, fiind încălcat, astfel, principiul *accessorium sequitur principalae*.

4. Prevederile **art. 2** al propunerii, prin care se urmărește introducerea unor categorii de interpretare artistică contravin atât legislației naționale, cât și convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte. Actul artistic nu poate fi delimitat în funcție de criteriul privind studiile, deoarece acesta nu necesită în mod obligatoriu pregătire academică, talentul și vocația fiind criteriile ce dețin o pondere semnificativă. În acest sens, introducerea unor astfel de categorii de artiști în funcție de studii ar putea conduce la îngrădirea libertății de exprimare, precum și la încălcarea prevederilor privind egalitatea de șanse, prevăzute în art. 16 din *Constituția României, republicată*. În plus, pe lângă atingerile deosebit de grave asupra libertăților fundamentale ale omului, ar avea un impact negativ asupra dezvoltării creativității, implicit al dezvoltării culturale, economice și sociale.

5. Aplicarea reglementării privind introducerea unui soft unitar la nivelul organismelor de gestiune colectivă în forma propusă la art. 10 lit. c) ar avea cel mai probabil ca efect instalarea unui monopol, ceea ce ar avea o consecință directă asupra modului de funcționare a organismelor, creând astfel o povară administrativă.

În prezent, informațiile pe care utilizatorii le comunică organismelor de gestiune colectivă sunt stabilite prin metodologii care se publică în Monitorul Oficial al României, fiind opozabil tuturor categoriilor de utilizatori, motiv pentru care nu se justifică *playliste* în format național.

În baza soluțiilor de la art. 10 lit. d), rezultă faptul că organismele de gestiune colectivă pot reține un comision de până la 30%, ceea ce ar conduce în mod direct la micșorarea substanțială a remunerațiilor cuvenite artiștilor interpreți sau executanți, care trebuie să fie adevărații beneficiari ai acestei inițiative legislative. Astfel, este reiterat faptul că prezenta propunere favorizează, în principal, organismele de gestiune colectivă și nu adevărații beneficiari. În prezent, conform art. 134 din *Legea nr. 8/1996*, organismele pot să rețină un comision de până la 15% din sumele colectate.

Prevederea potrivit căreia organismele de gestiune colectivă pot reține, pot folosi și pot efectua cheltuieli din comisionul de administrare de maximum 15% anual imediat după încasarea sumelor din colectare contravine dispozițiilor art. 134 lit. e) din *Legea nr. 8/1996*, conform cărora comisionul datorat de titularii de drepturi se reține acestora din sumele cuvenite fiecăruia, după calcularea repartiției individuale.

De asemenea, subliniem faptul că, potrivit *Legii nr. 8/1996*, sumele colectate de organismele de gestiune colectivă nu pot fi utilizate în scopuri comune, altele decât acoperirea costurilor reale ale colectării și repartizării către membri a sumelor cuvenite. Adunarea generală poate decide ca maximum 15 % din sumele colectate să poată fi utilizate în scopuri comune și numai în limita obiectului de activitate. Pe cale de consecință, sumele colectate în scopuri comune nu constituie comisioane.

Conform *Legii nr. 8/1996*, noțiunea de colector unic este aplicabilă numai în cazul copiei private (art. 107 și următoarele), nu și pentru celelalte cazuri în care este stabilită gestiune colectivă obligatorie (art. 123¹) sau gestiunea colectivă facultativă (art. 123²). În general, gestiunea obligatorie nu este favorizată la nivel european pentru toate drepturile, fiind astfel încălcate prevederile acquis-ului european.

6. În ceea ce privește norma propusă la **art. 12**, prin care se instituie o infracțiune, pedeapsa prevăzută fiind “*închisoarea de la unu la 3 ani*”, semnalăm că, prin art. 54 din *Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal*, intrată în vigoare la data de 1 februarie 2014, au fost aduse modificări substanțiale dispozițiilor *Legii nr. 8/1996* care configurau regimul sancționator în materia drepturilor de autor și a drepturilor conexe.

Apreciem că, prin instituirea unei noi infracțiuni în această materie, propunerea în discuție ignoră un principiu fundamental al ordinii juridice, acela al stabilității legislative, potrivit căruia orice soluție normativă trebuie să asigure, de o manieră armonioasă, îmbinarea caracterului de stabilitate a reglementării cu cerințele de perspectivă ale dezvoltării sociale, având prioritate întotdeauna soluțiile judicioase și durabile.

Neîndoielnic, prin adoptarea *Noului Cod penal* și a *Legii nr. 187/2012* s-a trasat noua politică penală a statului român asumată de Guvern și susținută de Parlament.

Mai mult, Guvernul României a aprobat prin *Memorandum*, în luna noiembrie 2012, ca orice modificare, completare sau abrogare a normelor juridice cuprinse în actele normative prevăzute la art. 23 – 234 din *Legea nr. 187/2012*, precum și orice republicare a acestor acte normative să aibă în vedere soluțiile deja agreeate și adoptate prin *Legea de punere în aplicare a noului Cod penal*.

7. Textul **art. 14** din propunere³ contravine dispozițiilor *Legii nr. 8/1996* și *Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare*, potrivit cărora organismele de gestiune colectivă a dreptului de autor și a drepturilor conexe sunt persoane juridice constituite prin libera asociere și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial. Totodată, potrivit prevederilor art. 30 din *Ordonanța Guvernului nr. 26/2000*, Consiliul director se compune din cel puțin 3 membri desemnați de fondatori, la momentul constituirii fundației. În cazul în care, pe parcursul funcționării fundației, componența Consiliului director nu se poate modifica în condițiile stabilite de statut, instanța va desemna, pe cale de ordonanță președințială, la cererea oricărei persoane interesate, persoanele care vor intra în componența Consiliului director.

³ “În temeiul și prin efectul legii toate conducerile executive ale O.G.C.-urilor care au depășit cei 4 ani de conducere executivă, respectiv administratorul general, sunt eliberate din funcție”

De asemenea, măsura încetării unui raport contractual prin efectul legii în condițiile în care administratorul general al unui organism de gestiune colectivă își exercită activitatea în baza unui contract de muncă, de administrare sau de mandat, care reprezintă voința părților, este contrară dispozițiilor art. 1321 din *Codul civil*, potrivit cărora contractul încetează, în condițiile legii, prin executare, acordul de voință al părților, denunțare unilaterală sau expirarea termenului. În acest context, semnalăm faptul că, în jurisprudența sa, în mod constant, Curtea Constituțională a statuat faptul că drepturile și obligațiile părților nu pot fi modificate în timpul executării unui mandat.

8. Înființarea unei Comisii de atestare profesională a artiștilor interpreți sau executanți prevăzută la **art. 17** din propunerea legislativă este lipsită de temei. În acest sens, apreciem faptul că această reglementare nu aduce nici o îmbunătățire dispozițiilor legale existente în domeniu, deoarece actul artistic nu necesită deținerea unui atestat (**art. 18**).

În ceea ce privește propunerea de la **art. 18 lit. b)** privind exceptarea de la testarea anuală a categoriilor de artiști care au diplome de studii superioare de specialitate artistică și/sau palmares național și internațional de notorietate, aceasta instituie condiții discriminatorii față de celelalte categorii de artiști, încălcând astfel prevederile referitoare la asigurarea egalității de șanse.

9. Considerăm că propunerea de la **art. 18.1** privind suportarea exclusivă a costurilor privind cursurile și atestatele, de către artiștii interpreți sau executanți este nerealistă, venind în contradicție cu scopul unui astfel de proiect de statut, care ar trebui să urmărească îmbunătățirea situației grupului țintă. În plus, în loc să simplifice povara administrativă, aceasta este mult sporită atât pentru artiștii interpreți sau executanți, cât și pentru autorități prin introducerea unor teste anuale, în conformitate cu prevederile **art. 18** al propunerii legislative.

10. Semnalăm faptul că textul **art. 19.1**, conform căruia Comisia Națională de Negociere "*are ca obiect exclusiv de activitate urmărirea și soluționarea cu celeritate a eventualelor litigii între organisme, între organisme și membrii lor, precum și între organisme și utilizatori privind drepturile patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți ale căror prestații sunt utilizate*", conține contradicții și necorelări.

Învederăm faptul că litigiu este orice neînțelegere sau conflict ivit între două sau mai multe persoane cu privire la modul de realizare a conținutului - drepturi și obligații - unor raporturi juridice. Natura sau specificul raporturilor juridice determină și natura cu toate consecințele ce decurg din aceasta: competența organelor de jurisdicție de a le soluționa; modul de alcătuire a completelor de judecată; procedura activității de soluționare; organizarea căilor de atac; executarea hotărârilor etc. După însușirile raporturilor juridice a căror valorificare se urmărește, litigiile pot fi civile, de muncă, penale, administrative etc. Astfel, procedura de soluționare a litigiilor este ansamblul regulilor de procedură stabilite de lege pentru soluționarea litigiilor în materie și această competență nu poate fi atribuită unei comisii sau unui alt organism neabilitat în acest sens. Mai mult, constatăm o contradicție între denumirea Comisiei și atribuțiile acesteia, conform căreia Comisia Națională de Negociere este organ jurisdicțional, este Comisie de arbitraj și Comisie de negociere. Dincolo de aceste neconcordanțe, semnalăm faptul că nici componența Comisiei nu este justificată și corelată cu scopul ei.

Observațiile cu privire la rolul și atribuțiile Comisiei Naționale de Negociere sunt valabile și pentru Comisia de atestare profesională, prevăzută la **art. 18** din propunerea legislativă și pentru Comisia Tehnică de Aplicare a Legii privind Statutul Artistului, prevăzută la **art. 20**.

11. Totodată, capacitatea de exercițiu a ministrului culturii nu se extinde până la luarea unor decizii care vizează activitatea, modul de funcționare și modul de organizare a Camerelor Parlamentului, propunerea prevăzută la **art. 20** privind instituirea, prin ordin al Ministrului Culturii, a Comisiei Tehnice de Aplicare a Legii privind Statutul Artistului, care să funcționeze pe lângă Parlamentul României, fiind una ce contravine dispozițiilor Capitolului IV Raporturile Parlamentului cu Guvernul din *Constituția României, republicată*.

12. În conformitate cu art. 6 alin. 1) din *Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică*, în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative, autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune pe site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Astfel, sunt vizate mult mai multe părți, nu numai organismele de gestiune colectivă, a căror consultare este stipulată la **art. 27** al propunerii legislative.

Autoritatea administrației publice va transmite proiectele de acte normative tuturor persoanelor care au depus o cerere pentru primirea acestor informații.

Textul art. 27 din propunere conform căruia "*Prezenta lege se completează cu prevederile legislative, cu directivele, cu recomandările și cu metodologiile aplicabile la nivel comunitar, dar numai adoptate și în concordanță cu specificul intern al României în domeniul cultural-artistic, audiovizual și/sau cu alte reglementări specifice, după consultarea prealabilă a organismelor de gestiune colectivă*" este în contradicție cu conținutul propunerii, aceasta încălcând principiile legislației naționale și ale Uniunii Europene aplicabile în domeniul artiștilor interpreți sau executanți, dar și convențiile și tratatele internaționale la care România este parte.

În acest sens, menționăm faptul că fiecare stat membru este responsabil de punerea în aplicare a dreptului Uniunii Europene (transpunere în termenele stabilite, armonizare și aplicare corectă) în cadrul sistemului juridic național. În temeiul tratatelor, Comisia Europeană veghează la corecta aplicare a dreptului Uniunii. Prin urmare, în cazul în care un stat membru nu respectă dispozițiile acestuia, Comisia Europeană dispune de puteri proprii (acțiune în neîndeplinirea obligațiilor) prevăzute de articolele 258 din *Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene* și 106a din *Tratatul CEEA*, pentru a încerca să pună capăt acestei încălcări a dreptului Uniunii Europene și, după caz, poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Mai mult, conform jurisprudenței constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Comisia Europeană dispune de putere discreționară în ceea ce privește începerea procedurii de încălcare a dreptului Uniunii Europene și sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene. Aspectele subliniate sunt cu atât mai importante cu cât reglementările propuse sunt susceptibile să modifice sau să completeze *Legea nr. 8/1996*, act normativ care asigură transpunerea în legislația română a acquis-ului comunitar din domeniul dreptului de autor și drepturilor conexe.

În acest context, arătăm că, la data de 4 februarie 2014, Parlamentul European a adoptat o rezoluție legislativă referitoare la propunerea de *Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind gestionarea colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe și acordarea de licențe multiteritoriale pentru drepturile asupra operelor muzicale pentru utilizări online pe piața internă*. Având în vedere acest fapt, în perioada imediat următoare, textul acestei Directive va fi publicat în Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene, statele membre, inclusiv România, având obligația să transpună prevederile directivei în legislația națională.

13. La **art. 29** se propune constituirea și funcționarea Consiliului de Administrație al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, însă în *Expunerea de motive* a propunerii legislative nu este justificată necesitatea înființării acestui Consiliu de Administrație și nici nu se precizează dacă este organ de conducere sau consultativ. De asemenea, în contextul reorganizării activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, potrivit *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare*, referirea la reprezentantul Gărzii Financiare de la **pct. 4 al art. 29** nu mai este de actualitate.

14. Menționăm că aplicarea propunerilor de la **art. 30**, în sensul acordării indemnizației de ședință membrilor Consiliului de administrație, determină influențe financiare suplimentare asupra cheltuielilor publice.

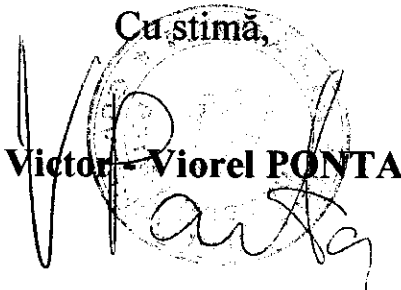
Semnalăm, în acest sens, că nu au fost avute în vedere prevederile **art. 7** din *Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare*, conform cărora în cazul propunerilor de introducere a unor măsuri/politici/inițiative legislative a căror adoptare atrage majorarea cheltuielilor bugetare, inițiatorii au obligația să prezinte:

a) fișa financiară prevăzută la **art. 15** din *Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare*, însoțită de ipotezele și metodologia de calcul utilizată;

b) declarație conform căreia majorarea de cheltuială respectivă este compatibilă cu obiectivele și prioritățile strategice specificate în strategia fiscal – bugetară, cu legea bugetară anuală și cu plafoanele de cheltuieli prezentate în strategia fiscal-bugetară.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului